

عنوان مقاله:

تحلیل توان های گردشگری کشاورزی نواحی روستایی (مطالعه موردی: بخش دینور، شهرستان صحنه)

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی و توسعه گردشگری، دوره 9، شماره 33 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

محمد اکبرپور - دانشگاه رازی

محمد ولئی - گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی - دانشگاه رازی

امید علی مرادی - گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی - دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

گردشگری کشاورزی یکی از اشکال گردشگری روستایی است که در گروه گردشگری خاص یا جایگزین قرار می گیرد. امروزه گردشگری کشاورزی در جهان به عنوان راهبردی برای بهبود اوضاع اقتصادی، اجتماعی و زیستی روستاها تلقی می گردد. جامعه آماری این تحقیق شامل ۱۷ روستای بخش دینور بخش دینور با ۱۲۶۰ خانوار بود که با استفاده از فرمول کوکران حجم نمونه این جامعه ۲۹۰ نفر به دست آمده است و برای گردشگران ورودی به روستاها، از روش نمونه گیری جامعه نامعلوم استفاده شده است؛ یافته های پژوهش نشان می دهد، عوامل محیطی و طبیعی، فرهنگی و اجتماعی، اقتصادی در روستاهای مورد مطالعه این توان را دارند که گردشگری کشاورزی را در منطقه توسعه بدهند. همچنین بر اساس یافته های بدست آمده مولفه تمایل به اقامت شبانه در صورت وجود اقامتگاه در مزارع، کمترین رتبه و مولفه تمایل به خرید گیاهان دارویی از بخش دینور و شهر صحنه بیشترین رتبه یعنی بیشترین ظرفیت را برای توسعه گردشگری کشاورزی بخش دینور از دیدگاه گردشگران دارا می باشد.

کلمات کلیدی:

گردشگری کشاورزی، توان های گردشگری، نواحی روستایی، بخش دینور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1615651>

